

OPLAKIWANIE (3) *sb n*

-ki- (2), -ky- (1).

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); oba a jasne.

sg G oplakiwania (1). ◇ L oplakiwaniu (1). ◇ pl A oplakiwania (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obżalowanie, wylewanie łez nad kimś lub nad czymś (3) :

oplakiwanie kogo, czego (2): do których tak młodzi iako y ftarzy dni pewnych fię fchodzą/ o świętych rzeczach/ o poprawieniu żywotá/ o przeszłych grzechow oplákywanie [!]/ o żywotách y dzieiách świętych Bożych/ dla pożytku duśznego/ cudnie fię z łobą rozmawiáiąc. ReszHoz 132; zá iego fmiercią Woyfko Litewfkie od oblężenia Zamkow odstąpiło/ z wielkim fmutkiem/ płaczem y nárzekánim fynow iego Olgerdá/ Kieyfútutá/ Iáwnuciá/ y infzych/ y pośpolitego ludu y Rycerftwá z zwykłym ná xtałt fpiewánia lámentowánim/ y wyliczánim cnot y dzielności iego/ iako ieft obyczay v Litwy oplákiwania vmárłych. StryjKron 411.

Zwrot: »oplakiwania stroić« (1): Abowiem iefłcze máiąc w rękómá žal/ y oplákiwania ftroiác v grobow ludzi pomárłych [deplorantes ad monumenta mortuorum; nárzékaiąc przy grobiéch vmárłych WujBib]/ wzięli przed fię infłá myłf nieumieiętności Leop Sap 19/3.

Synonim: obżalowanie.

Cf OPLAKIWAĆ

TZ